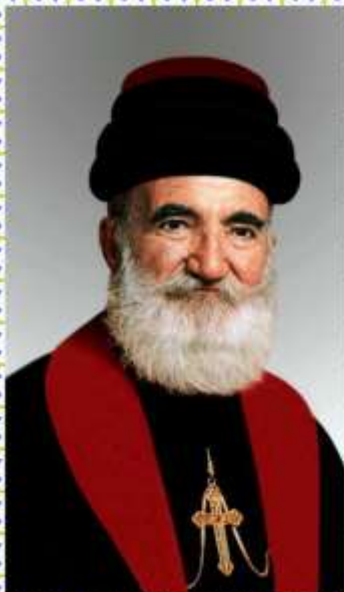

Memorias da Santa Católica Apostólica
Igrexa Asiria do Oriente
Súa Santidade ✝ Mar Yousip Khnanisho
Arcebispo de Shamisdin e Rustaqa
Xoves, Maio 18, 1893 (Mar Ishoo, Turquía)
para
Domingo, de xullo 3, 1977 (Bagdad, en Iraq)

Breve Biografía

Algúns séculos atrás, os asirios estaban pasando por unha fase perigosa na súa historia longa e versátil. Eles foron cercados por todos os lados por fanáticos e non-cristiáns nacionalidades, que non fixo segredo das súas malas intencións para perseguir-los constantemente a menos que eles abandonaron a fe cristiá. Os asirios foron sometidos a todo tipo de delicto hediondos de asasinatos para farfalhar de seus rabaños, secuestro e asaltos nas súas mulleres novas e, peor, cometendo actos de sacrilexio contra eclesiásticos eo santificar propiedades da igrexa.

Desde o primeiro século, a Igrexa de Oriente consagrada seus prelados, de entre un conxunto de seus compañeiros. Altitude de Arcebispos ou Bispos ao posto inmediatamente superior foi tratado do mesmo xeito. No caso dun Ver sendo vago debido ao falecemento do titular anterior da oficina, un encontro foi marcado para realizar eleccións para un sucesor. prelados de cualificación, de dioceses amplamente espallados ía proceder de inmediato ao lugar predeterminado no que a votación tería lugar. Cada prelado foi acompañada por unha moi grande comitiva viaxar por días, semanas ou meses en terreo moi accidentado e montañoso ou deserto árido. Na maioría das veces, o seu camiño ía atravesar territorios habitados por tribos de saqueadores salvaxes e bárbaros que atacaban ás súas vítimas

inocentes para saquear e matar. Quen escapou da morte a mans de bandas perderon a vida por enfermidade, epidemias ou accidentes derivados dunha longa viaxe moi cansativo feita a pé ou en dorso de mulas, os únicos medios de transporte dispoñibles na época.

Para protexer contra esas catástrofes calamitosos sufridas pola Igrexa, cada vez que unha montaxe foi chamado para escoller un prelado, a xerarquía veu cunha proposta sensata que reduciría o risco de perder tantas vidas preciosas todos de que había dedicado ao servizo do Señor e da humanidade. Para administrar os seus dominios, con gran sabedoría e dilixencia, presentaron unha recomendación ao liderado temporais, o clero e os laicos, suxerindo que, atendendo ás circunstancias, sería aconsellable non realizar eleccións para os bispos, arcebispos e do Catholicos-Patriarca, o xefe supremo da igrexa, pero para establecer un sistema hereditario, onde un prelado, tras a súa morte, é para ser sucedido por un herdeiro aparente creado desde o nacemento no celibato rigorosa disciplina da Igrexa. O herdeiro foi consagrada se se atopou a ter todas as virtudes e outras cualificacións esixidas dunha persoa que estaba a asumir o liderado espiritual do rabaño confiado aos seus coidados. Ademais de ter dominado os ritos ea liturgia, o seu rexistro debe ser desprovido de calquera transgresións que son incompatíbeis cos principios básicos da igrexa. Ten que xurar fidelidade a ser fiel ao xefe da Igrexa ea promesa de servir a Igrexa abnegadamente, con devoción, auto-sacrificio e integridade.

Esta hipótese foi completamente deliberada polo liderado temporal e logo de consulta cos seus seguidores saíron por unanimidade a favor da proposta. Así, o consello xerárquica foi totalmente aprobado coa máxima convicción polo liderado co consenso xeral do pobo.

Nunha sesión especial do Sínodo esta proposta foi aprobada e promulgada como lei syndic. Esta lei esixe cada prelado ter o seu primoxénito sobriño paterno traído baixo supervisión eclesiástica, para ser adestrado completamente nos ensinos intrincados da Igrexa crenza en preparación para poder herdar o título ea autoridade Episcopal exercida polos seus antecesores no momento da súa morte. A Igrexa tamén pór para fóra as orientacións específicas sobre como o herdeiro

debe ser levantada desde a infancia á adulto, a fin de cualificar a asunción da oficina espiritual altamente considerado.

Foi segundo esta tradición de longa data da Igrexa de Oriente, a nai do falecido arcebispo Mar Yousip Khnanisho cando concibiu o seu fillo, que foi dedicado ao servizo do Señor, exercido abnegación, absténdose de todo alimentos preparados a partir de carne de animais ou carne ser un dos ingredientes, ata o momento en que naceu, en 1893 a partir do momento en que naceu, Mar Yousip Khnanisho foi creado en deferência ríxida ás esixencias canónicas.

A maioría dos asirios son conscientes de que Mar Yousip vén dunha longa liña de sucesión na familia de Mar Khnanisho, nome asumido por todos os Arcebispos que adhiran á Sé de Shamisdin o segundo máis alto cargo dentro da Igrexa de Oriente. Esta célula Arcebispo de Shamisdin e Rustaqa foi localizado na aldea de Mar Ishoo na provincia de Shamisdin, Turquía. O Mar Ishoo Mosteiro, construído a principios do século 5, contiña a oficina ea residencia oficial do arcebispo.

A familia Mar Khnanisho é ben coñecido pola súa piedade, mansidão e nobreza. Segundo documentos históricos preservados, doce arcebispos ocuparon este oficina exaltado dentro da administración da Igrexa, os cales probaron-se, sen sombra de dúbida, ser dotado de solidez espiritual, virtudes inalterada, sagacidade e sabedoría; Ademais a súa fidelidade e devoción para cos líderes da igrexa foron sempre inequívoco e inabalável. As tumbas de cinco dos seus santos padres, soterrado no templo do mosteiro de Mar Ishoo, pode ser facilmente entendida a partir das pedras gravadas aínda está intacta. As tumbas de tres outros Arcebispos falecidos non se pode atopar como o templo pasou por moitos cambios ao longo dos últimos cen anos.

O noveno Arzobispo nesta liña de sucesión foi posto para descansar na Igrexa de Bnai Shmooni na aldea de Charookhinn na provincia de Bothan, Turquía. Estaba volvendo dunha peregrinación a Terra Santa, cando de súpeto foi infectado con unha enfermidade grave que rematou a súa vida. O décimo arcebispo de Shamisdin faleceu no decurso dunha das súas visitas de rutina ás varias parroquias baixo a súa xurisdicción. A petición dos seus fregueses fieis, que o reverenciaban

profundamente, foi internado na igrexa de Mar Tooma Shlikha (San Tomé apóstolo) Igrexa na vila de Baloolan, Targawar e noroeste Irán.

No rescaldo da Primeira Guerra Mundial, Mar Iskhaq Khnanisho, o undécimo arcebispo na súa liña, perdeu a vida preciosa, así como moitos outros milleiros de seu pobo que pereceron durante o longo éxodo da súa terra natal antepasados en Turquía e Irán se altas montañas cruzados e ravinas profundas en busca dun refuxio seguro para descansar seus ósos cansos. Cólera e outras enfermidades mortais acabou coa vida de dous terzos de toda a poboación asiria. Mar Iskhaq Khnanisho, que se cría ser un verdadeiro santo, foi enterrado en Kermanshah, unha cidade na fronteira oriental do Irán. Un santuario foi construído sobre o seu túmulo no que miles de persoas, de todas as seitas relixiosas, fan peregrinación cada ano de todas as partes de Irán.

O duodécimo e último dos Arcebispos familia Mar Khnanisho doados para a Igrexa era a súa beatitude falecido Mar Yousip Khnanisho, que Deus a súa alma. Foi chamado para o ceo polo seu Pai Celestial o domingo o terceiro de xullo de 1977, na cidade de Bagdad, capital de Iraq (Bet-Nahrain). En tenra idade, cando un neno novo estaba consciente de que posición sublime que foi dedicado, polo tanto, tiña aprendido de memoria os ritos eucarísticos completos, realizados na igrexa, por un diácono ou sacerdote. Foi orientado adecuadamente por un erudito, o reverendo Rehana, tío do seu pai, que era ben verso en arameo, ruso e turco e unha autoridade en Teoloxía oriental. Reverendo Rehana era o xefe do Seminario marzo Mosteiro Ishoo e daba clases a un número de alumnos que estudan para o sacerdocio. A partir deste Seminario moitos formou para facer bispos e sacerdotes en varias dioceses e parroquias.

Cando era un mozo de doce anos de idade, Mar Yousip foi ordenado diácono. En 1912 Mar Yousip xa adquirira un coñecemento profundo da teoloxía, e, polo tanto, se atopou a ser ben axeitada para ser ordenado sacerdote. O ano de 1914, o inicio da Primeira Guerra Mundial 1, foi enviado como delegado, representando o Arcebispo Mar Iskhaq Khnanisho, para participar nunha reunión máis importante chamado por Súa Santidade Mar Binyamin Shimun, o Catholicos-Patriarca na cela patriarcal en Qudchanis, Turquía. O significado era para discutir os efectos da

Primeira Guerra Mundial sobre a Igrexa ea nación e prepararse para os cambios que estaban previstos para ocorrer. Mentres estaba alí, foi consagrado bispo o luns, agosto 10, 1914, por súa Santidade e foi nomeado como asistente do Patriarca.

El permaneceu en Qudchanis ata 1916 cando os asirios tivo que deixar a súa terra natal e todos os bens materiais como consecuencia da gran Guerra. Tras o asasinato traizoeiro do Patriarca Mar Binyamin en 1918, Mar Yousip asumido, en gran medida, o liderado da nación, ata que os asirios chegaron nos campos de refuxiados, creado pola Cruz Vermella e da Liga das Nacións, en Baaqooba, Iraq en 1918 en decembro de 1918 súa senhoria foi elevada á categoría de arcebispo en Bagdad Iraq, polo falecido Patriarca Mar Paulus Shimun.

Cando Mar Eshai Shimun, o Catholicos-Patriarca, foi exiliado en 1933 polo monicreque réxime monárquico de Iraq, Mar Yousip Khnanisho foi confiada a administración da Igrexa en Iraq e Oriente Medio.

En 1973, cando Mar Eshai Shimun renunciou a súa posición como o Catholicos Patriarca, Mar Yousip Khnanisho foi investido de responsabilidades da administración da Igrexa de Oriente en todo o mundo. Ao mesmo tempo, o goberno de Iraq emitiu un decreto republicano nomeamento Mar Yousip Khnanisho como Xefe Supremo de todos os asirios en Iraq.

O domingo, día 3 de xullo de 1977, en 13:10 A súa beatitude faleceu en Bagdad, en Iraq. A súa morte coincide coa festa celebra todos os anos en memoria do Mar Tooma Shlikha (San Tomé apóstolo).

Seus servizos fúnebres realizáronse o mércores 06 de xullo de 1977, na igrexa de Mar Gewargis en Dora, un suburbio de Bagdad. Participar nos servizos foi súa beatitude Mar Narsai, Arcebispo do Líbano, que voou de Beirut para a ocasión, asistido por Mar Daniel, bispo de Kirkuk, Iraq, e un número moi grande de sacerdotes e diáconos. Máis de doce mil persoas viñeron de todas as partes do Iraq para participar na procesión funeral desta figura reverenciada e santo que era amado e adorado por todos que o coñecían. Un gran número de dignatarios asistiron ás cerimonias fúnebres, entre eles un funcionario do goberno de alto rango en representación súa Excelencia Ahmed Hassan Al Bakar, o Presidente da

República de Iraq, outros ministros e funcionarios, o arcebispo católico romano en representación da súa Santidade o Papa como embaixador en Iraq, súa Santidade Mar Polus Shekho, o Patriarca de Babel da Igrexa Caldéia, súa beatitude Mar Ignatius Zakka da Igrexa Ortodoxa Siria, Mar Andrawos Sanna, xefe do Congreso para a lingua asiria e moitos outros.

Ás 10:00 horas, o caixón cuberto do líder espiritual lamentou, soportados polo clero, actuando como portadores mortalha, foi retirado do Mar Gewargis Igrexa e colocado en un coche fúnebre seguido por miles de pranteadores de todas as denominacións cristiás e musulmáns tamén, con bágoas de loito, derramando sobre os seus rostros. Centos de mozos das nosas diversas parroquias seguiron o caixón tendo coroas de guirlandas e fotos do eclesiástico partiu.

Cando a procesión comitiva chegou na Igrexa de St Mary, en Naireya, o lugar de descanso final desta Santo home, unha gran multitude estivera reunidos alí por horas.

Tras os ritos finais foron administrados segundo a tradición da igrexa, entón todo enlutados pagado a súa última homenaxe a este pastor amado que deixou o seu rabaño as virtudes que posuía, como a mansidão, amor, devoción, bondade, a fidelidade, o perdón, a integridade, humanidade e xustiza. O seu corpo Santificado foi enterrado no chan e do seu consolo ósos fluxo e consolo para os corazóns dos que oran na súa memoria.

O falecido Mar Yousip Khnanisho escribiu varios libros de oración como Kashkol, un libro de himnos, e traduciu a liturxia da ordenación, os sacramentos da Igrexa, e outros. El é autor de moitos libros da súa autoría, incluíndo composicións de loanza a ser cantadas en festivos relixiosos, dos que foron publicados no libro de "Turgama".

A radiación luminosa sagrado que irradiaba do seu rostro santo sempre recordado por miles de persoas que tiveron o privilexio de ter unha audiencia con el. Posteriormente atentamente os pasos de seu Señor e Mestre, Xesús Cristo, e agora está en comuñón con el no ceo. El predicou tolerancia, compaixón, xenerosidade e modestia, a fidelidade e como comportarse moralmente. É

conveniente que sexa conmemorada anualmente e unha festa en homenaxe a el, para as moitas audiencias atribuídas ao seu toque milagroso son unha proba visible de que merece ser concedido sacrosanto polo Sínodo da Santa Católica Apostólica Igrexa Asiria do Oriente. A súa alma nunca vai descansar en paz a menos que as persoas que el amaba tanto, e levou máis de medio século, acadar os seus dereitos datos por Deus de autodeterminación e seguridade nunha patria que poden orgullosos chamar de seu.

Author: Ashur Cherry
York University

Title: Memorias da Santa Católica Apostólica Igrexa Asiria do Oriente
Súa Santidade ☨ Mar Yousip Khnanisho
Arcebispo de Shamisdin e Rustaqa
Xoves, Maio 18, 1893 (Mar Ishoo, Turquía)
para
Domingo, de xullo 3, 1977 (Bagdad, en Iraq)
Breve Biografía
[Galician]

Publisher: Toronto, Ontario

Ref. No.: 3579

Dedication

I dedicate this book in memory of **His Holiness Mar Dinkha IV**, Catholicos-Patriarch of *The Assyrian Church of the East*, Sunday, September 15, 1935 – Thursday, March 26, 2015, with love, respect, and appreciation.